

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị phần **Thơ Xướng Hoạ Kỳ 79-Vườn Thơ Mới: Mộng Thường** của các thi hữu: **PTL, Hương Lệ Oanh, Mỹ Ngọc, Kim Trân, Minh Tâm, Nguyễn Cang**. Hội chân thành cảm tạ quý vị tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

THƠ XUỐNG HOẠ KỲ 79 VƯỜN THƠ MỚI

(Anh lính chiến Hoàng Châu và cô giáo Mộng Thường yêu nhau được ba năm mà gần nhau chỉ ngắn ngủi trong những ngày phép vội vàng của thời chinh chiến. Rồi chàng lại ra đi, hẹn năm sau sẽ về làm đám cưới. Nhưng "không chết người trai khói lửa mà chết người gái nhỏ hậu phương" (Thơ Hữu Loan).

Nhóm Vườn Thơ Mới thực hiện chủ đề này bằng những bài xướng hoạ đầy cảm xúc !)

Bài Xướng

MỘNG THƯỜNG

*Phương trời đó nào ai có biết
Ở nơi này gói chiếc cô đơn
Mưa khuya nghe tựa tiếng đờn
Nốt khoan nốt nhặt oán hờn đắng cay.*

*Ngày đưa tiễn tràn đầy ngấn lệ
Người ra đi khệ nệ hành trang
Run run giọng nói khàn khàn
Bờ mi ướt lệ hai hàng chứa chan.*

*Nay Xuân đến Đông tàn mấy độ
Nhìn cánh hoa nở rộ sau nhà
Dáng người thấp thoáng thướt tha
Với tay nắm lấy hoá ra mộng thường.*

PTL

Hoạ 1:

TÌNH THIÊN THU

*Mộng Thường chuyện tình buồn ai biết
Thuở anh đi bóng chiếc nhà đơn
Nhật khoan gió nhẹ như đờn
Nhớ thương linh khở tủi hờn chua cay.*

*Tiền anh mắt biếc đầy suối lệ
Nghẹn ngào buồn chẳng nệ dài trang*

*Chia tay giọng nói đã khàn
Đàn thối tạm biệt đôi hàng lệ chan.*

*Thời chinh chiến hoa tàn bao độ
Tiếng quân reo rầm rộ trước nhà
Trở về lòng bỗng thiết tha
Hay tin nàng đã hoá ra vô thường.*

Hương Lệ Oanh VA

Hoạ 2:

ĐÓA HOA VÔ THƯỜNG

*Nơi chiến địa Thu về cũng biết
Vạn lá rơi từng chiếc điệu đơn
Từ đâu hiu hắt cung đàn
Hoà theo gió thổi dỗi hờn chua cay.*

*Mùa Đông ấy chia tay mắt lệ
Lúc ra đi lệ nệ quân trang
Chiến trường những tiếng nổ khàn
Đạn bay loé sáng từng tràng chát chan.*

*Rồi Xuân đến đào lan đương độ
Cả rừng mai vàng rộ vườn nhà
Bông tàn bỗng nhớ thiết tha
Đóa hoa mới nở đã ra vô thường.*

Mỹ Ngọc
July 15/2021.

Hoạ 3:

LỄ VÔ THƯỜNG!

*Trong nhân thế rằng đâu dễ biết
Mới tương phùng- bóng chiếc tình đơn
Trách sao gãy nhịp tơ đờn
Chỉ còn tiếng nấc ngậm hờn nuốt cay.*

*Nhớ khoảnh khắc vương đầy khoé lệ
Buổi chia tay chẳng nệ dài trang
Ôm nâng hành lý khế khàng.
Giờ đây tổng biệt - giấu hàng giọt chan.*

*Ngoài quan ải Thu tàn bao độ
Dệt tình son thắm rộ quê nhà
Mộng xuân hăm hờ thiết tha
Gió lay hoa rụng - chợt ra vô thường.*

KT kính bút

Hoạ 4:

ĐÀN REO ĐÊM VẮNG

*Tuổi áo trắng, niềm riêng ai biết?
Lời ngai trao, thua thiệt tình đơn
Từng đêm nắn nốt phím đờn
Thanh âm trầm bổng đổi hờn chua cay.*

*Trời lát phất, u hoài đổ lệ
Nhuộm men sâu giun để điểm trang
Êm êm tiếng hát khẽ khàng
Bên song gõ nhịp, ngỡ ngàng mưa chan.*

*Dòng đời sóng cuộn tràn mây độ
Tình ngây ngô chẳng nợ chung nhà
Cung đàn dầu vẫn thiết tha
Mộng trong tuổi ngọc, tỉnh ra vô thường.*

Minh Tâm

Hoạ 5:

CÔI BÌNH YÊN

*Dấu binh lửa hiểm nguy nào biết
Nơi cô phòng một chiếc chăn đơn
Đêm khuya vọng lại tiếng đàn
Nhặt khoan đoạn khúc đôi hờn xót cay.*

*Ngày tiễn bước, mắt đầy giọt lệ
Người đi rồi chẳng nệ thư trang
Vang lên tiếng nấc giọng khàn
Từ đây xin chớ phũ phàng gió chan.*

*Ngoài biên trấn chiều hoang cổ độ
Em ra đi nằm mộ bên nhà
Còn đâu giọng nói thiết tha
Vươn tay níu lấy mộng xa bình thường!*

Nguyễn Cang (July 19, 2021)